

Päiväys
20.8.2024

Diaarinumero
20196/03.04.04.04.20/2021

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös vesilain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

20.8.2024

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **27.8.2024**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 20.8.2024 nro 1032/2021, valitus vesitalousasiassa, Pyhäjärven ja Vanajaveden säännöstelyluvan muuttaminen, Vesilahti, Nokia, Tampere, Pirkkala, Lempäälä, Akaa, Valkeakoski, Hattula ja Hämeenlinna.

Luvan hakija

Pirkanmaan ely-keskus / ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **20.8.2024 – 26.9.2024**

Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **26.9.2024**.

20.08.2024

Dnro 20196/03.04.04.04.20/2021

Asia Valitus vesitalousasiassa

Valittajat Hulauden osakaskunta, Säijän kalastuskunta, Hauralan osakaskunta, Kirkonkylän Onkemäen osakaskunta, Hämeenlinnan Navigaatioseura ry, Toijalan Moottorivenekerho ry, Nokian Veneilijät ry, Hulauden vesialueen kunnostusyhdistys ry, Koskikellujat, Lempäälän ympäristönsuojeluyhdistys LYSY ry, [REDACTED]

Luvan hakija Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Päätös, josta valitetaan

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto 12.1.2021 nro 2/2021

Aluehallintovirasto on muuttanut toisen vesistötoimikunnan päätöksellä 13.1.1958 tie- ja vesihallitukselle Vanajaveden ja Pyhäjärven vedenjuoksun säännöstelyyn myönnetyn luvan lupamääräyksiä 10, 11 ja 27.

Aluehallintovirasto on määrännyt Pyhäjärven vesialueen rajaksi maata vasten korkeuden $N_{2000} +77,62$ m Toutosenselän (Näppilän) havaintoasemalla.

Muilta osin on edelleen voimassa toisen vesistötoimikunnan 13.1.1958 tie- ja vesihallitukselle myöntämä lupa Vanajaveden ja Pyhäjärven vedenjuoksun säännöstelyyn.

Muutos ei aiheuta korvattavaa edunmenetystä.

Muutetut lupamääräykset

Muutetut lupamääräykset 10, 11 ja 27 kuuluvat kokonaisuudessaan seuraavasti (muutokset alleviivattu):

10) Vanajaveden vedenjuoksua on säännösteltävä Lempäälän säännöstelykanavan sulkuporteilla sekä Herralanvirran ja Mierolanvirran padoilla siten,

- ettei vedenkorkeus tuulista tai muista tilapäisistä häiriöistä johtuvia lyhytaikaisia poikkeuksia lukuunottamatta ylitä Konhon havaintoasemalla säännöstelyn ylärajaa, jota kuvaavan murtoviivan taitepisteet ovat:

1.1.	$\underline{N}_{2000} + 80,08$ m
16.1.	$\underline{N}_{2000} + 80,08$ m
16.2.	$\underline{N}_{2000} + 79,98$ m
1.6.	$\underline{N}_{2000} + 79,98$ m
16.6.	$\underline{N}_{2000} + 80,08$ m
1.8.	$\underline{N}_{2000} + 80,08$ m
1.10.	$\underline{N}_{2000} + 79,88$ m
1.11.	$\underline{N}_{2000} + 79,88$ m
1.12.	$\underline{N}_{2000} + 80,08$ m
31.12.	$\underline{N}_{2000} + 80,08$ m, eikä

Hämeenlinnan havaintoasemalla huhtikuun 16 päivän ja kesäkuun 1 päivän välisenä aikana korkeutta $\underline{N}_{2000} + 80,11$ m.

- ettei vedenkorkeus laivaliikennekautena, kuitenkin aikaisintaan toukokuun 16 päivästä ja enintään marraskuun 15 päivään, alita Konhon havaintoasemalla korkeutta $\underline{N}_{2000} + 79,29$ m eikä muuna aikana vuotta mainitulla asteikolla korkeutta $\underline{N}_{2000} + 78,28$ m, eikä Hämeenlinnan havaintoasemalla milloinkaan korkeutta $\underline{N}_{20000} + 78,66$ m.

- ettei juoksutus Herralanvirran padosta ylitä $90 \text{ m}^3/\text{s}$ eikä alita $19 \text{ m}^3/\text{s}$, mikäli viimeksi mainittu on mahdollista alittamatta säännöstelyn alarajaa;

- että uittoaikana Herralanvirran padosta juoksutetaan, uittajain niin vaatiessa, uiton tarpeiden mukaan säännöstellen vesimäärää, jonka vuorokausikeskiarvo on vähintään $40 \text{ m}^3/\text{s}$ tai, milloin luonnonvarainen vesimäärä olisi jäänyt mainittua määrää pienemmäksi, keskimäärin vuorokaudessa vähintään luonnonvarainen vesimäärä, mikäli se on mahdollista alittamatta laivaliikennekauden alarajaa;

- että milloin vedenkorkeus on säännöstelyn ylärajalla, säännöstelyaltaasta juoksutetaan vähintään edellisen vuorokauden tulovesimäärä sekä tulovesimäärän ollessa kasvussa lisäksi edellisen vuorokauden havaittua kasvua vastaava lisäys, kaikkiaan ei kuitenkaan enempää kuin keskimäärin $180 \text{ m}^3/\text{s}$ vuorokaudessa; sekä

- että jos säännöstelyaltaan vedenpinta tulovesimäärän noustessa yli $180 \text{ m}^3/\text{s}$ ylittää säännöstelyn ylärajan, altaasta juoksutettavan vesimäärän vuorokausikeskiarvoa lisätään $25 \text{ m}^3/\text{s}$ joka vuorokausi siihen saakka, kunnes vedenpinnan nousu lakkaa, ja suurinta juoksutusta jatketaan, kunnes vedenkorkeus jälleen saavuttaa säännöstelyn ylärajan.

11) Pyhäjärven vedenjuoksua on säännösteltävä Melon voimalaitoksella siten,

- ettei vedenkorkeus tuulista tai muista tilapäisistä häiriöistä johtuvia lyhytaikaisia poikkeuksia lukuunottamatta eri vuodenaikoina ylitä Toutosenselän (Näppilä) havaintoasemalla säännöstelyn ylärajaa, jota kuvaavan murtoviivan taitepisteet ovat:

1.1.	$\underline{N}_{2000} +77,67$ m
16.3.	$\underline{N}_{2000} +77,67$ m
16.4.	$\underline{N}_{2000} +77,52$ m
1.5.	$\underline{N}_{2000} +77,52$ m
16.6.	$\underline{N}_{2000} +77,67$ m
1.8.	$\underline{N}_{2000} +77,67$ m
1.10.	$\underline{N}_{2000} +77,52$ m
1.11.	$\underline{N}_{2000} +77,52$ m
1.12.	$\underline{N}_{2000} +77,67$ m
31.12.	$\underline{N}_{2000} +77,67$ m, eikä

alita Toutosenselän (Näppilä) havaintoasemalla laivaliikennekautena, kuitenkin aikaisintaan toukokuun 16 päivästä ja enintään marraskuun 15 päivään korkeutta $\underline{N}_{2000} +77,12$ m eikä muuna aikana vuotta korkeutta $\underline{N}_{2000} +76,12$ m.

- että uittoaikana juoksutetaan Pyhjäjärvestä Kokemäenjokeen uittajain niin vaatiessa vähintään $100 \text{ m}^3/\text{s}$ tai milloin säännöstelemätön vesimäärä, jolla tarkoitetaan sitä vesimäärää, mikä purkautuisi Pyhjäjärvestä ennen tämän luvan myöntämistä voimassa olevaa Melon voimalaitoksen juoksutussääntöä noudatettaessa, olisi jäänyt mainittua $100 \text{ m}^3/\text{s}$ pienemmäksi, vähintään edellä sanottua säännöstelemätöntä vesimäärää, mikäli se on mahdollista alittamatta laivaliikennekauden alarajan;

- että mikäli valtion ympäristöhallinnon laatimien ennakoarvioiden mukaan helmikuun lopussa valuma-alueen alueellinen vesiarvo on keväällä suurimmillaan 90 mm tai suurempi, tulee vedenkorkeus laskea Toutosenselän (Näppilä) havaintoasemalla maaliskuun loppuun mennessä turvarajan $\underline{N}_{2000} +76,82$ m alapuolelle. Turvarajaa ei tarvitse alittaa, jos lumien sulaminen alkaa maaliskuussa.

- että luvan saajan tulee yhteistoiminnassa tulvariskien hallinnasta vastaavan viranomaisen ja valtion valvontaviranomaisen kanssa määritellä kussakin tapauksessa erikseen se ajankohta, jolloin vedenpintaa saadaan keväällä vallitseva kokonaistilanne huomioon ottaen ryhtyä nostamaan turvarajan yläpuolelle, sekä se ajankohta, jolloin virtaama tulee pienentää Kokemäenjoen hyydetulvariskin vähentämiseksi.

- että milloin vedenkorkeus on säännöstelyn ylärajalla, säännöstelyaltaasta juoksutetaan vähintään edellisen vuorokauden tulovesimäärä sekä tulovesimäärän ollessa kasvussa lisäksi edellisen vuorokauden havaittua kasvua vastaava lisäys, kaikkiaan ei kuitenkaan enempää kuin $370 \text{ m}^3/\text{s}$; sekä

- että jos säännöstelyaltaan vedenpinta tulovesimäärän noustessa yli 370 m³/s ylittää säännöstelyn ylärajan, altaasta juoksetettavan vesimäärän suuruutta lisätään 25 m³/s joka vuorokausi siksi, kunnes vedenpinnan nousu lakkaa, ja suurinta juoksetusta jatketaan, kunnes vedenkorkeus jälleen saavuttaa säännöstelyn ylärajan.

27) Tässä päätöksessä mainitut korkeudet on verrattava Vanajaveden säännöstelyaltaassa ja Vanajaveden lasku-uomissa Valkiakosken ala-asteikon 35:28 0-pisteen korkeuteen $P-7,259 = N_{2000} + 77,65$ m sekä Pyhäjärven säännöstelyaltaassa ja Nokian virran yläjuoksulla Lempäälän ala-asteikon 35:34 0-pisteen korkeuteen $P-6,581 = N_{2000} + 75,10$ m.

Aluehallintovirasto on perustellut päätöstään muun muassa seuraavasti:

Lupamääräysten 10, 11 ja 27 muuttaminen

Luvan haltija voi vesilain 3 luvun 23 §:n mukaan hakea vesilain lupaviranomaiselta muutosta lupamääräyksiin, jos lupamääräysten muuttaminen on tarkoituksenmukaista. Muuttamisen edellytys on, että muutos on merkitykseltään vähäinen eikä se sanottavasti koske toisen oikeutta tai etua.

Pakollisen kevätkuopan poistaminen lupamääräyksistä mahdollistaa säännöstelyn haittattomamman toteuttamisen sellaisina vuosina, kun vesitilanne poikkeaa tavanomaisesta. Luvan haltijalle on myönnetty vastaavia poikkeuslupia kevätkuopan muutokselle 7.2.2019 ja 6.2.2020. Toteutetut poikkeavat säännöstelyt kevätkuopan muutoksessa eivät ole aiheuttaneet haittoja. Vähälumisina vuosina vedenkorkeuden nostaminen keskimääräisiin kevään vedenkorkeuksiin on nykyisin usein vaikeutunut. Toukutyömutkan säilyttämisellä varmistetaan, että maataloudelle ei aiheudu vettymishaittaa. Muutos parantaa Kokemäenjoen hyydetulvien hallintamahdollisuuksia.

Aluehallintovirasto on muuttanut Pyhäjärven säännöstelyä koskevia lupamääräyksiä 10, 11 ja 27 hakijan esityksen mukaisesti. Muutettujen lupamääräysten mukaan kevätkuoppaa loivennetaan sellaisina vuosina, kun vesitilanne antaa siihen mahdollisuuden. Tavanomaisina ja runsaslumisina vuosina vedenkorkeus lasketaan talven ja kevään aikana uuden turvarajan alapuolelle. Turvarajalla varmistetaan riittävä varautuminen kevättulviin. Muutokset vedenkorkeuksiin kohdistuvat vain osalle vuotta ja suurimmillaan muutokset ovat 30–40 cm.

Muutetut lupamääräykset mahdollistavat, että kun lumen vesi-arvot ovat selvästi keskimääräistä pienempiä, voidaan vedenkorkeuksia pitää koko talven nykyistä korkeammalla. Pyhäjärven vedenkorkeus tulevassa tilanteessa tammi-kesäkuun välisenä aikana on keskimäärin 21–22 cm nykytilannetta korkeammalla.

Vesialueen rajan määrittäminen

Pyhäjärven ja Vanajaveden vedenjuoksun säännöstelyyn 13.1.1958 myönnetyssä luvassa ei ollut määrätty vesialueen rajaa maata vasten. Luvan

haltija on hakenut vesialueen rajan määräämistä. Vesilain 18 luvun 18 §:n mukaan, jos vesialueen rajaa maata vasten on vesistön säännöstelyn aiheuttaman vedenkorkeuksien vaihtelun vuoksi vaikea määrätä, lupaviranomainen voi määrätä, missä vesialueen rajan on katsottava kulkevan. Vesirajaa määrättäessä on vesilain 18 luvun 18 §:n 2 momentin mukaan otettava huomioon säännöstelyn aikaisten sallittujen ylimpien vedenkorkeuksien ajankohta ja pysyvyys.

Aluehallintovirasto on todennut, että vesialueen rajan määrääminen yksiselitteisesti selkeyttää vesilain ja muun lainsäädännön mukaisia tulkintoja.

Pyhäjärven vesialueen rajaa maata vasten on vaikea määrittää säännöstelystä aiheutuvan vedenkorkeuksien vaihtelun vuoksi. Pyhäjärvellä ylimpien sallittujen vedenkorkeuksen keskiarvo Toutosenselän asemalla kasvukauden aikana (1.5.–31.10.) on $N_{2000} +77,62$ m.

== =

Vaikutusarviot

Vaikutukset kiinteistöihin, kaavoitukseen, kulttuuriperintöön, maa- ja metsätalouteen sekä vesistön virkistyskäyttöön

Vesialueen raja ja säännöstelyn ylin yläraja eivät muutu. Vedenkorkeuden nousua tapahtuu pääasiassa kevään alimmissa vedenkorkeuksissa. Lupamääräyksen muuttamisesta ei aiheudu maa-alueen muuttamista vesialueeksi tai vettymistä. Säännöstelylupien muutoksen ja vesialueen rajan määräämisen myötä ei ole tarvetta tietojen merkitsemiseksi kiinteistötietojärjestelmään (VL 17:5) eikä kiinteistötoimitukselle (VL 17:6). Suunnitellusta säännöstelyn muutoksesta tai vesirajan määräämisestä ei aiheudu korvattavaa rantatilojen pinta-alan pienentymistä eikä muutoksista aiheudu negatiivista vaikutusta kiinteistöjen arvoon. Muutokset eivät vaikuta myöskään kaavoitukseen tai kulttuuriperintökohteisiin.

Virkistyskäytön kannalta suotuisa vedenkorkeus saavutetaan kevätkuopan loiventamisen seurauksena etenkin vähälumisina vuosina nykyistä nopeammin. Erityisesti sellaisina keväinä, jolloin sulaminen tapahtuu aikaisin, vedenkorkeus voidaan nostaa kesäkorkeudelle huomattavasti nykyistä aiemmin.

Merkittäviä vaikutuksia maa- tai metsätalouden harjoittamiseen ei muutoksista aiheudu. Säännöstelyn yläraja ei muutu toukotöiden aikaan (ns. toukutyömutka). Tulvakorkeudet eivät nouse nykyisestä. Kasvukauden ajalle ei tehdä muutosta säännöstelyrajoihin. Muutokset ylipäänsäkin tapahtuvat nykyisin esiintyvien vedenkorkeuden vaihteluiden sisällä.

Vaikutukset säännöstelyyn, vesitaloushankkeisiin ja patoturvallisuuteen

Kevätkuopan poisto antaa mahdollisuuden joustavaan säännöstelyyn. Esimerkiksi sellaisina vuosina, jolloin lumikertymä on pieni, vedenkorkeutta ei tarvitse turhaan laskea alas kevättulviin varautumiseksi.

Vaikutukset vesitaloushankkeisiin ja patoturvallisuuteen eivät muutu nykyisestä, sillä suurimmat ja pienimmät virtaamat alapuolisiin vesistöihin eivät muutu.

Lupamääräysten muuttaminen ei vaikuta lyhytaikaissäännöstelyyn, minimijuoksutukseen tai maksimijuoksutukseen eikä kesä- tai syysaikaiseen säännöstelyyn.

Yhteenveto

Lupamääräysten 10, 11 ja 27 muutoksista ei aiheudu aluehallintoviraston arvion mukaan haitallisia vaikutuksia. Muutoksilla ei ole vaikutusta vesienhoitosuunnitelman tai tulvariskien hallintasuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseen eikä patoturvallisuuteen tai luontoarvoihin. Kevätkuopan loiventamisen seurauksena saavutetaan virkistyskäytön kannalta suotuisa vedenkorkeus etenkin vähälumisina vuosina nykyistä aiemmin, joten hanke parantaa vesistön virkistyskäyttöarvoa. Korkeusjärjestelmän muutos ei vaikuta vedenkorkeuksiin.

Lupamääräysten muuttamisesta ei ennalta arvioiden aiheudu vesilain mukaan korvattavaa edunmenetystä.

Hanke ei sanottavasti loukkaa yleistä tai yksityistä etua. Muutokset ovat merkitykseltään vähäisiä, eivätkä ne sanottavasti koske toisten oikeutta tai etua ja siten lupamääräysten muuttaminen on mahdollista vesilain 3 luvun 23 §:n nojalla.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Hulauden osakaskunta asiakumppaneineen on vaatinut, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja asia palautetaan aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Muutosta on haettu luvan ehtoihin lukuun ottamatta korkeusjärjestelmän muutosta N_{2000} -järjestelmään sekä lupamääräysten kohtia 10 ja 11, jotka koskevat niin sanotun kevätkuopan loivennusta eli vedenkorkeuden muutoksia vain kyseiseltä aikajaksolta.

Vaatimusten tueksi on esitetty, että päätös on syntynyt laittomassa järjestyksessä, koska esittelijä ei voi samanaikaisesti toimia ratkaisijana. Esteellisyyttä ei myöskään ole varmistettu.

Lupahakemus on nojautunut YVA-päätökseen, joka on tehty puutteellisten lähtötietojen perusteella ja puutteellisin kuulemisin. Lupapäätöksessä on jätetty käsittelemättä YVA-päätös.

Hakija ja lupaviranomaiset eivät ole ottaneet huomioon EU:n kannanottoa Suomen vesienhoidosta vesipuitedirektiivin (VPD) toimeenpanemiseksi, jonka mukaan keinotekoisissa ja voimakkaasti muutetuissa vesissä ympäristövirtaamat tulisi määrittää selkeämmin ja olemassa olevia

vesivoimalupia tarkistaa VPD:n tavoitteiden saavuttamiseksi. Vesistössä on useita keinotekoisesti ja voimakkaasti muutettuja vesistönsia, kuten Pyhäjärvi.

Lupaviranomainen on käsitellyt asian vain vesilain 3 luvun 4 § ja 18 luvun 18 § nojalla, vaikka päätöksessä on mainittu sovellettavan säädöksiä tulvariskien hallinnasta, luonnonsuojelusta sekä vesien ja merenhoidon järjestämisestä.

Vesilain 1 luvun 1 §:n mukainen tavoite ei toteudu, ja päätös on siten lainvastainen. Päätöksessä ei ole otettu huomioon, että lupahakemus on valmisteltu puutteellisesti ja lainvastaisesti, eikä päätöksessä ole huomioitu vesialueen omistajien ja muiden asianosaisten esittämiä vaatimuksia. Näin päätöksessä on voitu tulkita, että asia on merkitykseltään vähäinen.

Säännöstelystä johtuvat kielteiset ympäristövaikutukset eivät kohdistu vain lupahakemusten mukaisiin vesistöalueisiin vaan vaikuttavat laajasti koko vuosijaksolla koko Kokemäenjoen vesistön alueella.

Lupapäätös ei kaikilta osin perustu ajantasaiseen tutkimustietoon tai selvityksiin. Kevätkuopan loivennuksella ei ole vaikutusta kesäaikaiseen vedenkorkeuteen.

Vesialueen rajan määrittäminen tulee vaikeuttamaan tarvittavia vedenkorkeuden muutoksia jopa nykyisten vanhojen rajojen sisällä. Maarajoja on haettu ilman perusteita eikä ole otettu huomioon rajojen määrittämisen muita vaikutuksia. Vedenkorkeus tulee putoamaan edelleen. Erityisesti matalilla vesialueilla, kuten tyydyttävässä tilassa oleva Pyhäjärven sekä välttävissä tilassa olevien Vesilahden ja Hulauden vesialueiden, nykyiset ympäristöongelmat lisääntyvät. Vesistöt kasvavat vähitellen umpeen ja leväkasvustot lisääntyvät.

Luvan hakijat ovat jo alkuvaiheessa päättäneet hakea muutosta vain kevätkuopan loivennukseen ja vesirajan määrittämiseen sekä korkeusjärjestelmän muutokseen. Tämä ei vastaa ympäristömuutoksista (ilmastonmuutoksen vaikutukset koko vuosijaksolla, sateisuus, kuivuus) johtuvaa muuttunutta nykytilannetta. Hakijoilla ja viranomaisilla tulee olla kokonaisvaltainen, puolueeton vastuu koko vesistömmen tilasta ja käytöstä ja luvat on muutettava nykyisiä olosuhteita vastaaviksi. Lupaviranomaisen olisi tullut palauttaa koko hakemus uudelleen valmisteltavaksi eikä käsitellä vain hakijan esittämiä osittaisia lupamuutoksia (hallintolaki 2003/434, 6. luku 31 §).

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on tiedottanut valituksesta julkisella kuulutuksella. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Akaan, Hämeenlinnan, Nokian, Tampereen ja Valkeakosken kaupungeissa sekä Hattulan, Lempäälän, Pirkkalan ja Vesilahden kunnissa.

Asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualueelle, Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualueelle, Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaiselle, Akaan, Hämeenlinnan, Tampereen, Valkeakosken ja Nokian kaupungeille, Akaan, Hämeenlinnan, Tampereen, Valkeakosken ja Nokian kaupunkien ympäristönsuojeluviranomaisille, Hattulan, Lempäälän, Pirkkalan ja Vesilahden kunnille, Hattulan, Lempäälän, Pirkkalan ja Vesilahden kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille, Metsähallitukselle, Museovirastolle, Hämeen liitolle, Pirkanmaan liitolle, Liikenne- ja Viestintävirasto Traficomille, Väylävirastolle, Kainuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen patoturvallisuusviranomaiselle ja luvan hakijalle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen valituksesta.

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto on antanut lausunnon, jossa se on todennut, etteivät valittajat vastusta hakemuksen ja päätöksen mukaista säännöstelyn muutosta, vaan vaativat, että hakijan tulisi hakea toisenlaista muutosta. Lupaviranomainen antaa ratkaisun vain hakemuksen mukaisesta asiasta. Kokoonpanon jäseniin ei liity hallintolain 28 §:n mukaista esteellisyysperustetta. Valituksessa ei ole esitetty sellaisia seikkoja, joiden johdosta aluehallintoviraston päätöstä tulisi muuttaa.

Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomainen on antanut vastineen.

Pirkanmaan liitto on antanut vastineen.

Kainuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen patoturvallisuusviranomainen on antanut vastineen.

Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue, Hämeen liitto, Nokian kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen, Metsähallitus, Tampereen kaupunki, Museovirasto, Liikenne- ja viestintävirasto Traficom, Hämeenlinnan kaupungin ja Hattulan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ja Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristönsuojeluyksikkö vesilain valvojana ovat ilmoittaneet, etteivät ne anna vastinetta.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on antanut vastineen hakijana.

Valittajat ovat antaneet vastaselityksen.

Merkintä

Hallinto-oikeus on tänään antamallaan päätöksellä ratkaissut valituksen Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston päätöksestä nro 1/2021, jolla on muutettu

Näsijärven säännöstelylupaa (diaarinumero hallinto-oikeudessa 20195/03.04.04.04.20/2021).

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus ei tutki valitusta siltä osin, kuin siinä on vaadittu asian ratkaisemista hakemuksesta poikkeavasti.
2. Hallinto-oikeus hylkää valituksen. Aluehallintoviraston päätöksen lopputulosta ei muuteta.

Perustelut

Asiassa saatu selvitys

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on hakenut lupaa Pyhäjärven ja Vanajaveden säännöstelyluvan muuttamiselle. Säännöstelyn muutoksen tavoitteena on mahdollistaa nykyistä parempi ja joustavampi säännöstely talvella ja keväällä erilaisissa vesitilanteissa sekä vesistön käyttömahdollisuuksien parantaminen. Lisäksi tavoitteena on säännöstelystä Pyhäjärven tilalle aiheutuvien haitallisten vaikutusten vähentäminen. Haetun säännöstelymuutoksen perusteena ovat olleet muuttuneet olosuhteet erityisesti talven lumimäärässä ja lumen sulamisen ajankohdassa. Haettu säännöstelymuutos rajoittuu niihin vuosiin, jolloin tulvariski on alhainen. Säännöstelyn muutoksella voidaan parantaa myös hyydetulviin varautumista.

Pyhäjärven ja Vanajaveden säännöstelylupaa on muutettu valituksenalaisella päätöksellä Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen hakemuksesta siten, että Pyhäjärven pakollista kevätkuoppaa on loivennettu mutta toukokuunmutka säilytetty. Voimassa olevan säännöstelyluvan mukaan Pyhäjärven vedenkorkeutta säännöstellään siten, että helmikuun 16. päivästä alkaen tulee tehdä kevätkuoppa eli vedenkorkeus alennetaan maaliskuun 16. päivään mennessä vähintään korkeuteen $N_{2000} +77,12$ m. Valituksenalaisen päätöksen mukaan vedenkorkeus tulee laskea maaliskuun 16. päivästä alkaen huhtikuun 16. päivään mennessä vähintään korkeuteen $N_{2000} +77,52$ m. Tavanomaisina ja runsaslumisina vuosina vedenkorkeus tulee sulamisolosuhteista riippuen laskea talven ja kevään aikana uuden turvarajan alapuolelle, millä varmistetaan riittävä varautuminen kevättulviin. Valituksenalaisessa päätöksessä on määrätty myös Pyhäjärven vesialueen raja maata vasten korkeuteen $N_{2000} +77,62$ m.

Säännöstelyä toteutetaan Melon voimalaitoksella, jolla on oma vesivoimalaitoslupansa. Säännöstelyluvan muutoksella ei ole haettu muutosta lyhytaikaisäännöstelyyn, minimijuoksutukseen eikä kesä- tai syysaikaiseen säännöstelyyn tai säännöstelyn alarajoihin.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen 8.2.2017 (VARELY/3667/2016) tekemän päätöksen mukaan nyt kysymyksessä olevaan hankkeeseen ei sovelleta ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Päätöksen perusteluissa on muun muassa todettu, että lupamääräysten 10, 11 ja 27 muutoksista ei aiheudu haitallisia vaikutuksia. Vedenkorkeuden nousua tapahtuu pääasiassa kevään alimmissa vedenkorkeuksissa. Vesialueen raja ja säännöstelyn ylin yläraja eivät muutu. Muutetut lupamääräykset mahdollistavat, että kun lumen vesiarvot ovat selvästi keskimääräistä pienempiä, voidaan vedenkorkeuksia pitää koko talven nykyistä korkeammalla. Virkistyskäytön kannalta suotuisa vedenkorkeus saavutetaan kevätkuopan loiventamisen seurauksena etenkin vähälumisina vuosina nykyistä nopeammin. Erityisesti sellaisina keväinä, jolloin sulaminen tapahtuu aikaisin, vedenkorkeus voidaan nostaa kesäkorkeudelle huomattavasti nykyistä aiemmin. Kevätkuopan loiventamisen seurauksena saavutetaan virkistyskäytön kannalta suotuisa vedenkorkeus etenkin vähälumisina vuosina nykyistä aiemmin, joten hanke parantaa vesistön virkistyskäyttöarvoa.

Sovelletut säännökset ja oikeudellinen arviointi

1. Tutkimatta jättäminen

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 6 §:n 1 momentin mukaan valittamalla saa hakea muutosta päätökseen, jolla viranomainen on ratkaissut hallintoasian tai jättänyt sen tutkimatta.

Saman lain 81 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan tuomioistuimien jättää valituksen tutkimatta, jos valituksen tutkiminen ei kuulu sen toimivaltaan.

Valittajat ovat esittäneet vaatimuksia asian ratkaisemista perusteilla, jotka edellyttävät hakemuksesta poikkeavia muutoksia Pyhäjärven ja Vanajaveden säännöstelylupapäätökseen. Valitusta ei voida tutkia siltä osin kuin se kohdistuu muuhun kuin valituksenalaisessa aluehallintoviraston päätöksessä tarkoitettuun ratkaisuun.

2. Pääasiaratkaisu

Ympäristövaikutusten arviointimenettelyn soveltaminen

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (YVA-laki) 3 §:n 1 momentin mukaan kyseistä lakia ja ympäristövaikutusten arviointimenettelyä sovelletaan hankkeisiin ja niiden muutoksiin, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä arvioidtavat hankkeet ja niiden muutokset luetellaan liitteessä 1.

Liitteen 1 (18.1.2019/126) hankeluettelon kohdan 3 c) mukaan arviointimenettelyä sovelletaan vesistön säännöstelyhankkeisiin, jos vesistön keskivirtaama on yli 20 kuutiometriä sekunnissa ja virtaama- tai vedenkorkeusolosuhteet muuttuvat olennaisesti lähtötilanteeseen nähden.

Saman lain 3 §:n 2 momentin mukaan arviointimenettelyä sovelletaan lisäksi yksittäistapauksessa sellaiseen hankkeeseen tai jo toteutetun hankkeen muuhunkin kuin 1 momentissa tarkoitettuun muutokseen, joka todennäköisesti aiheuttaa laadultaan ja laajuudeltaan, myös eri hankkeiden yhteisvaikutukset huomioon ottaen, 1 momentissa tarkoitettujen hankkeiden vaikutuksiin rinnastettavia merkittäviä ympäristövaikutuksia.

Saman pykälän 3 momentin mukaan päätettäessä arviointimenettelyn soveltamisesta yksittäistapauksessa on sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, otettava huomioon hankkeen ominaisuudet ja sijainti sekä vaikutusten luonne. Päätöksenteon perustana olevista tekijöistä säädetään liitteessä 2.

Saman lain 11 §:n 1 momentin mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tekee päätöksen arviointimenettelyn soveltamisesta 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuun hankkeeseen.

Saman lain 13 §:n mukaan on ennen ympäristövaikutusten arviointimenettelyn soveltamista yksittäistapauksessa koskevan päätöksen tekemistä arviointimenettelyn tarpeesta kuultava asianomaisia viranomaisia, ellei tämä ole ilmeisen tarpeetonta.

Saman lain 37 §:n 2 momentin mukaan se, jolla on oikeus hakea muutosta hanketta koskevaan lupapäätökseen, saa hakea muutosta päätökseen, jolla on katsottu, ettei ympäristövaikutusten arviointimenettely ole tarpeen, samassa järjestyksessä ja yhteydessä kuin hanketta koskevasta lupapäätöksestä valitetaan.

Valituksen mukaan ELY-keskuksen tekemä päätös siitä, että hankkeessa ei ole tarpeen soveltaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyä, on perustunut puutteellisiin lähtötietoihin. Hallinto-oikeus katsoo, että säännöstelyyn haettu muutos on pieni, koska muutos kohdistuu lähinnä kevätkuopan lieventämiseen silloin, kun valuma-alueen alueellinen vesi-arvo on pieni. Virtaama- tai vedenkorkeusolosuhteet eivät muutu olennaisesti lähtötilanteeseen nähden. Hankkeelle ei ole siten tarpeen soveltaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyä YVA-lain liitteen 1 kohdan 3 c) perusteella. Hankkeen vähäisten ympäristövaikutusten vuoksi arviointimenettelyä ei ole tarpeen soveltaa myöskään lain 3 §:n pykälän 2 momentin perusteella.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on kuullut ennen päätöksen tekoa Tampereen, Nokian, Porin, Sastamalan ja Huittisten kaupunginhallituksia sekä ympäristönsuojeluviranomaisia. Lausunnot on pyydetty myös Pirkanmaan liitolta ja Satakunnan liitolta. Asianomaisia viranomaisia on kuultu riittävästi YVA-lain 13 §:n mukaisesti ennen päätöksentekoa ottaen huomioon hankkeen vähäiset ympäristövaikutukset.

Hallinto-oikeus katsoo, ettei valituksessa ole esitetty sellaisia seikkoja, joiden perusteella hakemuksessa tarkoitettuun olisi sovellettava YVA-menettelyä. Hallinto-oikeus katsoo, että toiminnan todennäköiset ympäristövaikutukset on voitu selvittää riittävästi lupamenettelyssä. Valituksenalaista päätöstä ei ole

syytä kumota sillä perusteella, että ympäristövaikutusten arviointimenettelyä ei ole suoritettu.

Asian ratkaiseminen aluehallintovirastossa

Ympäristönsuojelu- ja vesiasioiden käsittelystä aluehallintovirastossa annetun lain 2 §:n mukaan asioita valmisteltaessa ja ratkaistaessa on oltava asian laadun edellyttämä oikeudellinen, tekninen ja luonnontieteellinen asiantuntemus. Pykälän 2 momentin mukaan asiat ratkaistaan esittelystä yhden ratkaisijan kokoonpanossa tai monijäsenisessä kokoonpanossa.

Saman lain 3 §:n 1 momentin mukaan yhden ratkaisijan kokoonpanossa asian ratkaisee vastualueen päällikkö tai vastualueen päällikön määräämä vastualueen muu virkamies. Pykälän 2 momentin mukaan, jos asian tai hankkeen laatu ja laajuus tai merkittävät vaikutukset taikka muu erityinen syy sitä edellyttää, asia ratkaistaan monijäsenisessä kokoonpanossa. Jos 1 virkkeessä tarkoitettu asia on osoitettu yhden tai kahden jäsenen kokoonpanossa ratkaistavaksi, on asia siirrettävä monijäsenisessä kokoonpanossa ratkaistavaksi. Asia on siirrettävä monijäsenen kokoonpanon ratkaistavaksi, jos kaksijäsenen kokoonpanon jäsenet ovat asian lopputuloksesta eri mieltä. 3 momentin mukaan vastualueen päällikkö määrää ratkaistavan asian ratkaisukokoonpanon ja tarvittaessa kokoonpanolle puheenjohtajan. Vastualueen päällikkö ei voi ottaa ratkaistavakseen asiaa, jonka hän on määrännyt muussa kokoonpanossa ratkaistavaksi.

Valittajat ovat perustelleet vaatimustaan sillä, ettei esittelijä voi samanaikaisesti toimia ratkaisijana. Ympäristönsuojelu- ja vesiasioiden käsittelystä aluehallintovirastossa annetun lain 3 §:n mukaan vesitalouslupa on mahdollista käsitellä yhden tai useamman ratkaisijan kokoonpanoissa. Asia on siten ollut mahdollista ratkaista kahden ratkaisijan kokoonpanossa, jossa toinen on myös esitellyt asian.

Asian käsittelyssä ei ole myöskään ilmennyt valituksessa esitetyn perusteella hallintolain 28 §:n mukaista esteellisyystilannetta.

Säännöstelyn muuttaminen

Valittajat ovat hakeneet muutosta aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksiin lukuun ottamatta lupamääräyksiä 10 ja 11, jotka valituksen mukaan koskevat niin sanotun kevätkuopan loivennusta eli vedenkorkeuden muutoksia vain kyseiseltä aikajaksolta. Valituksenalaisessa päätöksessä ei ole muutettu lupamääräyksen 10 säännöstelyrajoja. Valitus ei koske siten lupamääräystä 10. Valituksenalaisessa päätöksessä muutos kevätkuopan loivennukseen ja sen ajanjakson vedenkorkeuksiin on lupamääräyksessä 11. Hallinto-oikeus katsoo, että valitus ei siten koske lupamääräyksen 11 muutosta.

Vesialueen raja

Vesilain 18 luvun 18 §:n 1 momentin mukaan, jos 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua vesialueen rajaa maata vasten on vesistön säännöstelyn aiheuttaman vedenkorkeuksien vaihtelun vuoksi vaikea määrätä, lupaviranomainen voi tarvittaessa lupapäätöksessä tai erikseen tehdystä hakemuksesta määrätä, missä sanotun rajan on katsottava kulkevan.

Samanaikaisesti 2 momentin mukaan, jos vettä on sallittu pidettäväksi määrättyllä samalla ylimmällä korkeudella huomattava osa kasvukaudesta, voidaan vesialueen raja maata vasten määrätä tämän korkeuden mukaisesti. Muussa tapauksessa lupaviranomaisen tulee rajaa määrätessään asianmukaisesti ottaa huomioon säännöstelyn aikaisten sallittujen ylimpien vedenkorkeuksien ajankohta ja pysyvyys.

Vesialueen rajan määrittämisen osalta hallinto-oikeus toteaa, että keskivedenkorkeuden mukaista vesialuetta on säännöstelyn aiheuttamasta vedenkorkeuden vaihtelusta johtuen vaikea määrittää, joten lupaviranomainen on voinut hakemuksesta määrätä vesialueen rajan maata vasten vesilain 18 luvun 18 §:n 1 momentin mukaisesti. Vesialueen rajaksi on määritetty ylimpien sallittujen vedenkorkeuksien keskiarvo kasvukaudella vesilain 18 luvun 18 §:n 2 momentin mukaisesti. Hallinto-oikeus toteaa, että vesialueen rajan määrittämisellä ei ole vaikutuksia säännöstelyyn tai vedenkorkeuteen luvan mukaisessa tilanteessa.

Säännöstelyn muuttamisen edellytykset

Aluehallintovirasto on myöntänyt luvan Vanajaveden ja Pyhäjärven säännöstelyluvan muuttamiselle vesilain 3 luvun 23 §:n nojalla.

Asiassa on hallinto-oikeudessa valittajien vaatimuksesta ratkaistava, onko asiassa ollut olemassa vesilain 3 luvun 23 §:n mukaiset edellytykset muuttaa Vanajaveden ja Pyhäjärven säännöstelyyn myönnetyn vesitalousluvan lupamääräyksiä 10, 11 ja 27.

Arvioitaessa lupamääräysten muutosten merkitystä vesilain 3 luvun 23 §:n mukaisten edellytysten kannalta muutoksia tulee verrata kysymyksessä olevan säännöstelyluvan lainvoimaisiin lupamääräyksiin. Sovellettavan lainkohdan mukaan muutoksen tulee olla merkitykseltään vähäinen. Lisäksi on oltava pois suljettua, että lopputulos sanottavasti koskee toisen oikeutta tai etua.

Lupamääräysten muuttaminen aluehallintoviraston päätöksen mukaisesti merkitsisi niin sanotun kevätkuopan loiventamista sellaisina vuosina, kun vesitilanne antaa siihen mahdollisuuden. Tavanomaisina ja runsaslumisina vuosina vedenkorkeus laskettaisiin talven ja kevään aikana uuden, lupaehtoisiin lisättävän turvarajan alapuolelle. Hallinto-oikeus arvioi, että turvarajalla varmistetaan riittävä varautuminen kevätulviin.

Kevätkuopan loiventamisen vuoksi vesistön virkistyskäyttökorkeus olisi saavutettavissa etenkin vähälumisina vuosina nykyistä aiemmin.

Säännöstelymuutoksen vuoksi vähälumisina vuosina vedenkorkeudet olisivat nykyistä korkeammalla tasolla keväällä ja kesällä.

Hallinto-oikeus katsoo, että hankkeen vaikutuksia on selvitetty riittävästi lupahakemuksessa. Edellä esitetty huomioon ottaen aluehallintoviraston päätöksellä tehtyjä muutoksia säännöstelylupa on pidettävä merkitykseltään vähäisinä, eikä niiden voida katsoa sanottavasti koskevan toisen oikeutta tai etua. Hanke on vesienhoidon tavoitteiden mukainen. Hallinto-oikeus katsoo, että lupamääräysten muuttamisen edellytykset on arvioitu oikein ja ettei asiaa tämän vuoksi ole syytä palauttaa aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Hallinto-oikeus toteaa lisäksi, että vesilain 1 luvun 1 §:än kirjattuja tavoitesäännöksiä ei ole tarkoitettu sellaisenaan sovellettavaksi yksittäistapauksissa, vaan niiden tarkoituksena on ohjata lain tulkintaa ja soveltamista.

Johtopäätös

Edellä esitetty huomioon ottaen muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen kumoamiseen ja palauttamiseen aluehallintoviraston käsiteltäväksi valituksessa esitetyillä perusteilla ei ole syytä.

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Akaan, Hämeenlinnan, Tampereen, Valkeakosken ja Nokian kaupunginhallitusten sekä Hattulan, Lempäälän, Pirkkalan ja Vesilahden kunnanhallitusten on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta yleisessä tietoverkossa kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen voi hakea muutosta valittamalla.

Päätöksen tiedoksiantaminen

██████████ on viipymättä tämä päätöksen saatuaan ilmoitettava päätöksen tiedoksisaannista yhteisen kirjelmän allekirjoittaneelle asiakumppanilleen. Jos hän tämän laiminlyö, hän on velvollinen korvaamaan ilmoittamatta jättämisestä aiheutuneen vahingon, sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun tai muihin olosuhteisiin nähden harkitaan kohtuulliseksi (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 94 § sekä hallintolaki 56 § 2 momentti ja 68 §).

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **26.9.2024**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Sinikka Kangasmaa ja Pertti Piippo sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Merilin Vartia. Asian on esitellyt Merilin Vartia.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu

Hulauden osakaskunta c/o sihteeri [REDACTED]
oikeudenkäyntimaksu 260 euroa
(*Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen
oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.*)

Jäljennös maksutta

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat

Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Liikenne ja infrastruktuuri

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Liikenne ja infrastruktuuri

Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Kalatalousviranomainen

Akaan kaupunki

Akaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Hämeenlinnan kaupunki

Hämeenlinnan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Tampereen kaupunki

Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Valkeakosken kaupunki

Valkeakosken kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Nokian kaupunki

Nokian kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Hattulan kunta

Hattulan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Lempäälän kunta

Lempäälän kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Pirkkalan kunta

Pirkkalan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Vesilahden kunta

Vesilahden kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Metsähallitus

Museovirasto

Hämeen liitto

Pirkanmaan liitto

Traficom

Väylävirasto

Kainuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Patoturvallisuusviranomainen

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto /
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaan-
nista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15
Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:	https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/ /